

Llei 11/2013, del 23 de maig, de modificació de la Llei 11/2012, del 21 de juny, de l'impost general indirecte

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 23 de maig del 2013 ha aprovat la següent:

Llei 11/2013, del 23 de maig, de modificació de la Llei 11/2012, del 21 de juny, de l'impost general indirecte

Exposició de motius

L'entrada en vigor de l'impost general indirecte (IGI) ha suposat un augment injustificat de la tributació indirecta en el sector de la compravenda de béns usats, quan aquests béns són adquirits per empresaris del sector a particulars i, per les raons i particularitats del mateix mercat, els han d'adquirir en nom propi per revendre'ls a tercers. Aquesta Llei té per objecte introduir un règim especial que reguli les transmissions de béns usats sota certes condicions per evitar les sobreimposicions que es produïen en aplicar el règim general previst de l'IGI a aquestes transmissions. Això passa quan un empresari que es dedica a la compravenda de béns usats adquireix un bé moble d'un particular. Al moment de la venda el règim general de l'impost general indirecte obliga a repercutir el tribut sobre l'import pel qual el bé es transmet, cosa que encareix de forma notable el seu preu final. Aquesta situació no es dona quan es tracta de béns nous, atès que en la seva compra l'empresari té dret a deduir l'IGI que suporta. I tampoc es dona quan l'empresari que fa d'intermediari en la transmissió del bé usat no resulta obligat a adquirir-lo en nom propi sinó que es limita a cobrar una comissió per la mediació de la transmissió que es fa entre el particular venedor i l'adquirent final.

Per tal d'evitar aquests supòsits de sobreimposició, s'introdueix en la Llei de l'impost general indirecte un règim especial de béns usats que l'empresari pot optar per aplicar en els casos que regula aquest règim limitant-se a repercutir l'IGI corresponent només sobre l'import de la seva comissió, que es determina, als efectes de l'impost, d'una forma objectiva per tal de garantir un control millor en la gestió del tribut. En aquest sentit, i per evitar situacions de frau, si l'empresari opta per aquest règim, l'ha d'aplicar respecte a totes les adquisicions de béns usats que faci a particulars. Tanmateix, l'empresari pot renunciar al règim, i determinar a partir d'aquest moment la seva base de tributació pel règim general de l'impost.

Per altra banda, dintre dels supòsits de no-subjecció previstos a l'article 6 de la Llei de l'impost general indirecte, hi ha el de les activitats pròpies de les empreses asseguradores. La justificació de la no-subjecció rau en el fet que les prestacions de serveis d'assegurança estan subjectes a l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança, regulat a la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança, del 14 de maig del 2002.

Entre les activitats de les empreses asseguradores, s'ha d'incloure els serveis de mediació per a la contractació d'assegurances, com a supòsits de no-subjecció a la Llei de l'impost general indirecte.

Aquesta Llei consta de dos articles on es regula aquest règim especial i la no-subjecció dels serveis de mediació en les assegurances, i una disposició final on se n'estableix l'entrada en vigor.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

